

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 16.9.2011
KOM(2011) 560 endelig

2011/0242 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

**om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for at fastsætte fælles regler for midlertidig
genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære
omstændigheder**

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

1.1. Forvaltning af Schengensamarbejdet – en styrkelse af området uden kontrol ved de indre grænser

Hvad angår baggrunden for dette ændrede forslag og begrundelserne for ændringerne heri samt en detaljeret forklaring på, hvordan det er hensigten, at de skal fungere i praksis, henvises til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om forvaltning af Schengensamarbejdet – en styrkelse af området uden indre kontrol, som vedtages sammen med dette forslag.

1.2. Ændringer i lovgivningen

Med henblik på at skabe de nødvendige retlige rammer for at efterkomme anmodningen fra Det Europæiske Råd på dets møde den 23.-24. juni 2011 om at indføre en mekanisme til brug i virkelig kritiske situationer er der behov for at ændre Schengengrænsekodeksen, der blev fastsat ved forordning (EF) nr. 562/2006. I nævnte forordning fastsættes der dels regler for grænsekontrol ved de ydre grænser, dels regler om ophævelse af grænsekontrollen ved de indre grænser og mulighed for i begrænsede tilfælde at genindføre den.

Da den frie bevægelighed for personer inden for området uden indre grænser udgør et vigtigt resultat for EU, som alle, der bor inden for dette område, kan nyde godt af, bør det kræves, at der træffes afgørelse på EU-plan om, hvornår den frie bevægelighed kan indskrænkes via ensidige og undertiden ugenomsigtige nationale beslutninger.

Generelt skal genindførelsen af kontrol ved de indre grænser baseres på et forslag til afgørelse fremsat og vedtaget af Kommissionen som en gennemførelsesretsakt, efter at medlemsstaterne har givet udtryk for deres holdning i den undersøgelsesprocedure, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹. I afgørelsen skal det specificeres, hvor der undtagelsesvis kan genindføres grænsekontrol ved de indre grænser i tidsrum af 30 dage, som kan forlænges i op til højst seks måneder. Det kan kun komme på tale at forlænge dette tidsrum, når genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser skyldes, at det inden for rammerne af Schengenevalueringsmekanismen er konstateret, at en medlemsstat vedvarende er ude af stand til på hensigtsmæssig vis at beskytte sin del af EU's ydre grænser.

Medlemsstaterne har dog fortsat mulighed for i tilfælde af uforudsete begivenheder ensidigt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, hvis det er nødvendigt med øjeblikkelig handling. En sådan beslutning træder i kraft øjeblikkeligt og skal meddeles Kommissionen, Europa-Parlamentet og de øvrige medlemsstater. Genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser under disse omstændigheder er dog begrænset til fem dage. I sådanne tilfælde kan Kommissionen konsultere alle medlemsstater for at vurdere, om den trufne foranstaltning er hensigtsmæssig. Denne konsultation suspenderer ikke den pågældende medlemsstats beslutning. Hvis der er behov herfor, kan genindførelsen af grænsekontrol ved de indre

¹ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

grænser forlænges, men skal i så tilfælde baseres på en kommissionsafgørelse i form af en gennemførelsesretsakt ved brug af den hasteprocedure, der er fastsat i artikel 8 i forordning (EF) nr. 182/2011.

En koordineret EU-støttet reaktion vil gøre det muligt at tage hensyn til de fælleseuropæiske interesser. Der kan være tale om en sådan reaktion i situationer, hvor en medlemsstat står over for en alvorlig, kortsigtet og i vidt omfang lokaliseret trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed samt i situationer, der har bredere og mere langsigtede konsekvenser. I begge tilfælde kræves der en koordineret EU-reaktion, da enhver beslutning om at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser – selv i et begrænset tidsrum og inden for et begrænset geografisk område - har menneskelige og økonomiske følger, der rækker ud over den medlemsstat, der har truffet foranstaltningen. En sådan koordineret EU-strategi er så meget desto mere påkrævet, hvis en del af de ydre grænser kommer under uventet og hårdt pres, hvis en medlemsstat vedvarende er ude af stand til at kontrollere sin del af de ydre grænser, eller hvis der foreligger omstændigheder, der udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed på EU-plan eller nationalt plan. Enhver beslutning om genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser har direkte indvirkning på alle rejsende og alle medlemsstaters fælles interesser.

Genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser bør under disse omstændigheder kun være sidste udvej og kun være ved, indtil der er truffet andre foranstaltninger for at stabilisere situationen ved den relevante del af de ydre grænser enten på EU-plan på grundlag af solidaritet og/eller på nationalt plan for derved at sikre en bedre overholdelse af de fælles regler.

2. RESULTATERNE AF KONSEKVENSANALYSER OG HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER

Kommissionen foreslår i sin meddelelse om migration², at der gives mulighed for at indføre en mekanisme, der gør det muligt via en afgørelse på EU-plan at fastsætte, hvilke medlemsstater der undtagelsesvis må genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, og i hvor lang tid. Meddelelsen indeholdt en række overvejelser om muligheden for at indføre en mekanisme, der gør det muligt at reagere på ekstraordinære omstændigheder, bl.a. ved hjælp af en på EU-plan koordineret midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser som en sidste udvej.

Disse idéer blev hilst velkomne på Rådets (retlige og indre anliggender) møde den 12. maj 2011 og på Det Europæiske Råds møde den 23.-24. juni 2011, hvor der blev opfordret til, at der indføres "en mekanisme, så der kan reageres på ekstraordinære omstændigheder, hvor Schengensamarbejdets overordnede funktion er truet, uden at princippet om fri bevægelighed for personer sættes over styr".

3. FORSLAGETS JURIDISKE INDHOLD

Artikel 77, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde udgør retsgrundlaget for forslaget.

² KOM(2011) 248 af 4.5.2011.

Dette forslag ændrer Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), der var baseret på tilsvarende bestemmelser i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, dvs. henholdsvis artikel 62, stk. 1, (de indre grænser) og artikel 62, stk. 2, litra a), (de ydre grænser).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Den foreslåede ændring har ingen virkninger for Den Europæiske Unions budget.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 562/2006 for at fastsætte fælles regler for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 77, stk. 1 og 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Skabelsen af et område, hvor personer er sikret fri bevægelighed på tværs af de indre grænser, udgør et af Den Europæiske Unions vigtigste resultater. I et sådant område uden kontrol ved de indre grænser er det nødvendigt at sikre en fælles reaktion på situationer, der i alvorlig grad påvirker den offentlige orden eller den indre sikkerhed i Den Europæiske Union eller i en eller flere medlemsstater, ved at gøre det muligt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser under ekstraordinære omstændigheder uden derved at sætte princippet om fri bevægelighed for personer over styr. I lyset af, hvilke virkninger denne sidste udvej vil få for alle personer, der har ret til at færdes inden for dette område uden grænsekontrol ved de indre grænser, er der derfor behov for en fælles fremgangsmåde på EU-plan.
- (2) Den frie bevægelighed inden for området uden grænsekontrol ved de indre grænser udgør et af Unionens vigtigste resultater. Da den frie bevægelighed påvirkes af en midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser, bør alle beslutninger herom træffes på EU-plan. Under alle omstændigheder bør genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser kun udgøre sidste udvej i et strengt begrænset tidsrum og inden for et begrænset geografisk område og ske på grundlag af specifikke objektive kriterier og en vurdering på EU-plan af nødvendigheden heraf. I situationer, hvor en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed kræver øjeblikkelig handling, bør en medlemsstat kunne genindføre grænsekontrol ved sine indre grænser i et tidsrum på ikke over fem dage; enhver forlængelse af dette tidsrum skal beslutes på EU-plan.
- (3) Forud for genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser bør det overvejes, om foranstaltningen er nødvendig og står i et rimeligt forhold til den trussel mod den

offentlige orden eller den indre sikkerhed, som afstedkommer anmodningen om genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser, ligesom det bør overvejes, om der kan træffes alternative foranstaltninger på nationalt plan og/eller EU-plan, samt hvilke virkninger sådanne foranstaltninger vil få for den frie bevægelighed inden for området uden indre grænser.

- (4) Det kan undtagelsesvis være nødvendigt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser i tilfælde af en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed på EU-plan eller nationalt plan, navnlig som følge af terrorhandlinger eller -trusler samt trusler som følge af organiseret kriminalitet.
- (5) Der kan opstå situationer, hvor et stort antal tredjelandsstatsborgere passerer en eller flere medlemsstaters ydre grænser. Det kan medføre en uventet og betydelig stigning i de sekundære bevægelser blandt tredjelandsstatsborgere, der opholder sig ulovligt på en anden eller flere andre medlemsstaters område. Under hensyn til antallet af medlemsstater, der påvirkes af en sådan uventet og betydelig stigning i tredjelandsstatsborgeres sekundære bevægelser, og de samlede konsekvenser af denne stigning for migrationssituationen i Unionen eller i individuelle medlemsstater kan det anses for nødvendigt midlertidigt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, hvis disse omstændigheder udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed på EU-plan eller nationalt plan. Det forhold, at et stort antal tredjelandsstatsborgere passerer de ydre grænser, kan under ekstraordinære omstændigheder berettige, at der øjeblikkeligt genindføres en vis kontrol ved de indre grænser, hvis det er nødvendigt for at beskytte den offentlige orden og den indre sikkerhed på EU-plan eller nationalt plan mod en alvorlig og presserende trussel.
- (6) Den midlertidige genindførelse af en vis kontrol ved de indre grænser kan også være en reaktion på alvorlige mangler, der er konstateret i forbindelse med Schengen-evalueringerne, jf. artikel 15 i forordningen om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne, hvis disse omstændigheder udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed på EU-plan eller nationalt plan.
- (7) Inden der træffes afgørelse om midlertidig genindførelse af en vis kontrol ved de indre grænser, bør muligheden for at træffe foranstaltninger med henblik på at løse de bagved liggende problemer fuldt ud udnyttes, herunder med bistand fra EU-organer såsom Frontex eller Europol og ved hjælp af tekniske eller finansielle støtteforanstaltninger på nationalt plan og/eller EU-plan. Alle afgørelser om genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser bør desuden være baseret på underbyggede oplysninger, som kan fremlægges af den medlemsstat, der anmoder om genindførelse af kontrollen, eller som kan stamme fra andre kilder, herunder kontrolbesøg.
- (8) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser³. Med

³ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

undtagelse af hastetilfælde og under hensyntagen til artikel 2, stk. 2, litra b), nr. iii), i nævnte forordning finder undersøgelsesproceduren anvendelse.

- (9) Kommissionen bør vedtage gennemførelsesretsakter, der straks træder i kraft, når det i behørigt begrundede tilfælde i tilknytning til en umiddelbart forestående trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed på EU-plan eller nationalt plan i særlige hastetilfælde er tvingende nødvendigt at gøre det.
- (10) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Da denne forordning udbygger Schengenreglerne efter bestemmelserne i tredje del, afsnit V, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, skal Danmark i henhold til artikel 4 i protokollen om Danmarks stilling træffe afgørelse om, hvorvidt det vil gennemføre forordningen i sin nationale lovgivning, inden seks måneder efter forordningens vedtagelse.
- (11) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Det Forenede Kongerige ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2000/365/EF af 29. maj 2000 om anmodningen fra Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁴. Det Forenede Kongerige deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Det Forenede Kongerige.
- (12) Denne forordning udgør en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, som Irland ikke deltager i, jf. Rådets afgørelse 2002/192/EF af 28. februar 2002 om anmodningen fra Irland om at deltage i visse bestemmelser i Schengenreglerne⁵. Irland deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- (13) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁶.
- (14) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁷.
- (15) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordning en udvikling af bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union,

⁴ EFT L 131 af 1.6.2000, s. 43.

⁵ EFT L 64 af 7.3.2002, s. 20.

⁶ EFT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁷ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om dette lands associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne⁸.

- (16) For så vidt angår Cypern udgør denne forordning en retsakt, der bygger på eller på anden måde har tilknytning til Schengenreglerne, jf. artikel 3, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2003.
- (17) For så vidt angår Bulgarien og Rumænien udgør denne forordning en retsakt, der bygger på eller på anden måde har tilknytning til Schengenreglerne, jf. artikel 4, stk. 2, i tiltrædelsesakten fra 2005.
- (18) I denne forordning overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, der bl.a. anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, herunder retten til fri bevægelighed og opholdsretten. Denne forordning skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 562/2006 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 23-26 affattes således:

"Artikel 23

Generel ramme for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

- 1. Hvis der i området uden grænsekontrol ved de indre grænser foreligger en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed på EU-plan eller nationalt plan, kan der undtagelsesvis genindføres grænsekontrol ved de indre grænser ved alle eller enkelte dele af de indre grænser i en eller flere medlemsstater i et begrænset tidsrum på højst 30 dage eller i det tidsrum, den alvorlige trussel forventes at bestå, hvis dette tidsrum overstiger 30 dage. Omfanget og varigheden af den midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser må ikke overstige det, som er strengt nødvendigt for at imødegå den alvorlige trussel.
- 2. Der kan kun genindføres grænsekontrol ved de indre grænser efter procedurene i artikel 24, 25 og 26 i denne forordning. Der skal tages hensyn til kriterierne i artikel 23a i hvert enkelt tilfælde, hvor det overvejes at træffe afgørelse om at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser.
- 3. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed på EU-plan eller nationalt plan varer ved længere end det i stk. 1 nævnte tidsrum, kan grænsekontrollen ved de indre grænser under hensyntagen til kriterierne i artikel 23a forlænges af de samme grunde som dem, der er nævnt i

⁸ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19.

stk. 1, under hensyntagen til eventuelle nye oplysninger, i tidsrum på højst 30 dage, som kan forlænges.

4. Det samlede tidsrum, hvori der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser på grundlag af det oprindelige tidsrum i stk. 1 og forlængelserne i henhold til stk. 3, må ikke overstige seks måneder. I tilfælde af vedvarende alvorlige mangler i forbindelse med kontrollen ved de ydre grænser eller tilbagesendelsesprocedurer, der er konstateret i medfør af artikel 15 i forordningen om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne, kan Kommissionen træffe afgørelse om at forlænge dette tidsrum.

Artikel 23a

Kriterier for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

1. Når Kommissionen eller i de i artikel 25, stk. 1, nævnte tilfælde den berørte medlemsstat træffer afgørelse om midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved en eller flere indre grænser eller dele heraf, vurderer den, i hvilket omfang en sådan foranstaltning udgør en passende reaktion på truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed på EU-plan eller nationalt plan, og om foranstaltningen står i et rimeligt forhold til truslen. Vurderingen skal foretages på grundlag af detaljerede oplysninger fremlagt af den eller de berørte medlemsstater samt alle andre relevante oplysninger, herunder oplysninger indhentet i henhold til stk. 2. Ved vurderingen tages der navnlig hensyn til følgende:
 - a) de sandsynlige virkninger af truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed på EU-plan eller nationalt plan, bl.a. efter terror-handlinger eller –trusler samt trusler som følge af organiseret kriminalitet
 - b) hvorvidt der findes tekniske eller finansielle støtteforanstaltninger, der kan anvendes eller er blevet anvendt på nationalt plan og/eller EU-plan, herunder bistand fra EU-organer såsom Frontex, EASO eller Europol, og i hvilket omfang det er sandsynligt, at sådanne foranstaltninger i tilstrækkeligt omfang vil afbøde truslen mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed på EU-plan eller nationalt plan
 - c) de nuværende eller sandsynlige fremtidige virkninger af alvorlige mangler i forbindelse med grænsekontrollen ved de ydre grænser eller tilbagesendelsesprocedurer, der er konstateret under Schengenevalueringer i henhold til forordningen om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne
 - d) foranstaltningens sandsynlige virkninger for den frie bevægelighed inden for området uden grænsekontrol ved de indre grænser.
2. Inden der træffes afgørelse, kan Kommissionen
 - a) anmode medlemsstaterne, Frontex, Europol, Eurojust, agenturet for grundlæggende rettigheder eller et hvilket som helst andet EU-organ om at fremlægge yderligere oplysninger

- b) med støtte fra eksperter fra medlemsstaterne, Frontex, Europol eller et hvilket som helst andet EU-organ gennemføre kontrolbesøg for at indhente eller kontrollere oplysninger af relevans for afgørelsen om midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser.

Artikel 24

Proceduren for midlertidig genindførelse af grænsekontrol ved de indre grænser

1. Hvis en medlemsstat finder, at der i henhold til artikel 23, stk. 1, bør genindføres grænsekontrol ved de indre grænser, indgiver den en anmodning til Kommissionen senest seks uger før den planlagte genindførelse af kontrol eller inden for en kortere frist, hvis de omstændigheder, der gør det nødvendigt at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser, først bliver kendt mindre end seks uger før den planlagte genindførelse af kontrol, og fremlægger følgende oplysninger:
 - a) begrundelsen for den foreslåede genindførelse, herunder alle relevante oplysninger om de begivenheder, der udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed på EU-plan eller nationalt plan
 - b) omfanget af den foreslåede genindførelse af grænsekontrol, idet det præciseres, ved hvilken del eller hvilke dele af de indre grænser der skal genindføres grænsekontrol
 - c) angivelse af de godkendte grænseovergangssteder
 - d) datoen for og varigheden af den planlagte genindførelse af grænsekontrol
 - e) eventuelle foranstaltninger, som de øvrige medlemsstater skal træffe.

Flere medlemsstater kan også indgive en sådan anmodning i fællesskab.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal også forelægges de øvrige medlemsstater og Europa-Parlamentet samtidig med, at anmodningen indgives.
3. Kommissionen træffer på anmodning af en medlemsstat, jf. stk. 1, eller på eget initiativ på grundlag af de oplysninger, der er specificeret i stk. 1, litra a)-e), afgørelse om, hvorvidt der skal genindføres grænsekontrol ved de indre grænser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33a, stk. 2.
4. Kommissionen træffer afgørelse om forlængelse af grænsekontrollen ved de indre grænser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33a, stk. 2.
5. I behørigt begrundede hastetilfælde i forbindelse med situationer, hvor de omstændigheder, der gør det nødvendigt at forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser, jf. stk. 4, først bliver kendt mindre end 10 dage før den planlagte forlængelse, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der straks skal finde anvendelse, efter proceduren i artikel 33a, stk. 3.

Artikel 25

Særlig procedure i situationer, der kræver øjeblikkelig handling

1. Hvis en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i en medlemsstat kræver øjeblikkelig handling, kan den pågældende medlemsstat undtagelsesvis øjeblikkeligt genindføre grænsekontrol ved de indre grænser i et begrænset tidsrum på højst fem dage.
2. En medlemsstat, der genindfører grænsekontrol ved de indre grænser, underretter samtidig de øvrige medlemsstater og Kommissionen herom og giver dem de oplysninger, der er nævnt i artikel 24, stk. 1, og anfører begrundelsen for anvendelsen af denne procedure. Kommissionen kan konsultere de øvrige medlemsstater umiddelbart efter, at den har modtaget underretningen.
3. Hvis den alvorlige trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed varer ved længere end det i stk. 1 nævnte tidsrum, træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt grænsekontrollen ved de indre grænser skal forlænges eller ej. I lyset af behovet for øjeblikkelig handling af særligt hastende årsager efter udløbet af det i stk. 1 nævnte tidsrum vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 33a, stk. 3, gennemførelsesretsakter, der straks skal finde anvendelse.

Artikel 26

Særlig procedure i tilfælde af vedvarende alvorlige mangler

1. Hvis Kommissionen konstaterer, at der er vedvarende alvorlige mangler i forbindelse med grænsekontrollen ved de ydre grænser eller tilbagesendelsesprocedurerne, jf. artikel 15 i forordningen om indførelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne, og disse mangler udgør en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed på EU-plan eller nationalt plan, kan der genindføres grænsekontrol ved de indre grænser i et tidsrum på højst seks måneder. Dette tidsrum kan forlænges med et yderligere tidsrum på højst seks måneder, hvis der ikke er blevet rettet op på de alvorlige mangler. Der kan kun ske forlængelse tre gange.
2. Kommissionen træffer afgørelse om genindførelse af grænsekontrollen ved de indre grænser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33a, stk. 2.
3. Kommissionen træffer afgørelse om forlængelse af grænsekontrollen ved de indre grænser. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 33a, stk. 2.
4. I behørigt begrundede hastetilfælde i forbindelse med situationer, hvor de omstændigheder, der gør det nødvendigt at forlænge grænsekontrollen ved de indre grænser, jf. stk. 3, først bliver kendt mindre end 10 dage før den planlagte forlængelse, vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 33a, stk. 3, gennemførelsesretsakter, der straks skal finde anvendelse."

- 2) Artikel 27 affattes således:

"Artikel 27

Underretning af lovgiverne

Kommissionen og den eller de berørte medlemsstater informerer snarest muligt Europa-Parlamentet og Rådet om omstændigheder, der kan give anledning til at anvende artikel 23-26."

- 3) Artikel 29 og 30 affattes således:

"Artikel 29

Rapport om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser

Senest fire uger efter ophævelsen af grænsekontrollen ved de indre grænser forelægger den medlemsstat, der har foretaget grænsekontrol ved de indre grænser, en rapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser, hvori den bl.a. skal redegøre for, hvordan kontrollen blev gennemført, og hvorvidt genindførelsen af grænsekontrol ved de indre grænser har været effektiv.

Artikel 30

Underretning af offentligheden

Kommissionen informerer offentligheden om afgørelsen om at genindføre grænsekontrol ved de indre grænser og anfører navnlig foranstaltningens start- og slutdato, medmindre tungerevejende sikkerhedsmæssige grunde taler imod dette."

- 4) Der indsættes en ny artikel 33a:

"Artikel 33a

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg i betydningen i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5."

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand